

Жертвата на Давид

***Ключов стих: "Не, настоявам да го купя за пълната му цена. Няма да взема това, което е твое, и да го дам на ГОСПОДА. Няма да поднасям всеизгаряния, които не са ми стрували нищо."
1 Летописи 21:24***

***Избрано Писание:
1 Летописи 21:14-30***

Господ казва за Давид, че е човек по сърцето Му. (1 Царе 13:14; Деяния 13:22). Това е така не защото Давид никога не е съгрешавал, а заради неговото смирение и покаяно сърце, когато греховете му са били припомнени.

Изявявайки най-съкровениите си чувства, Давид пише: "Създай в мен чисто сърце, Боже. Обнови в мен верен дух." (Псалм 51:10). Той признава, че по природа сърцето му не винаги е чисто и че поради слабост на плътта понякога е склонен да проявява лош дух. Въпреки това той не се

отнасяше със съчувствие към греховете си и се молеше на Бога да бъде очистен, за да се обнови "правият дух" в него.

Пример за покаяното сърце на Давид е, когато той съгрешава пред Господа, като не се подчинява на заповедта да не преброява израилтяните въпреки протестите на Йоав, началника на войската. Тогава Господ говори на Гад, Давидовия ясновидец или пророк, и му нарежда да каже на Давид да избере една от трите възможности за наказание за това прегрешение: три години глад, три месеца да бъде унищожен от врагове или три дни мор. Осъзнавайки собствената си слабост, Давид със смирение отказва да направи избор и обяснява, че предпочита да остави въпроса в ръцете на Господ, знаейки, че "велики са Неговите милости". 2 Царе 24:2-4; 1 Летописи 21:1-13

Бог избра трите дни на наказанието с мор и за много кратко време седемдесет хиляди мъже от Израил умряха. Тогава Бог изпрати ангел в Йерусалим, за да го разруши, но скоро след това каза на ангела: "Спри, стига толкова! В този момент ангелът на ГОСПОДА стоеше до гумното на иевусеца Арауна". Давид моли Бога, като признава, че той е съгрешил, а не народът, и

моли Божието наказание да бъде върху него.
стихове 14-17

Чрез ангела Бог нарежда на Давид да отиде и "да издигне олтар на ГОСПОДА на гумното на иевусееца Орна" и да принесе жертва на ГОСПОДА. Орнан първо "вижда ангела", а след това вижда Давид да пристига. Давид поиска да плати "пълната цена" за гумното. След като я купи, той принесе "всеизгаряния и примирителни жертви и призова Господа". Господ "му отговори от небето чрез огън върху олтара за всеизгаряне". Въз основа на тези жертви Господ спря чумата. стихове 18-28

Искреността на Давидовата преданост към Господ се разкрива прекрасно от настояването му да купи на пълна цена гумното на Орнан, за да го използва за принасяне на жертва на Господ, вместо да го приеме като подарък или да плати по-малка сума. Той обяснява, че не иска да принася на Господа всеизгаряния, които не му струват нищо. (стих 24). Това е добър урок за целия Божи народ. Ако принасяме в служба на Господ само онова, от което така или иначе не се нуждаем или от което нямаме друга полза, ние даваме малко или никакво доказателство за истинска преданост към Него.

Като последна бележка към този разказ ще споменем, че гумното на Орнан, което Давид купи, беше мястото, където по-късно Соломон щеше да построи храма, "дома Господен". 2 Летописи 3:1